

Emmi Seppänen: socialarbete som teolog

Text: Ville Kettunen, foto: Ville Auvinen

Emmi Seppänen, 25, är hemma från Helsingfors och studerar teologi för femte året i rad på sin hemort. Hennes plats kunde finnas i socialarbete och själavård, trots att inte heller andligt arbete är helt uteslutet.

Emmi är främst intresserad av praktisk teologi och hennes huvudämne är kyrkosociologi. Hon studerar på A2-linjen som förbereder till samhällliga uppgifter och där man kan ha flera biämnena. Emmis biämnena är sociologi och socialarbete. Tanken på att söka sig till teologiska fakulteten växte fram långsamt trots att Emmi länge satt emot tanken. Hon försökte komma in på en annan fakultet utan resultat. När hon bad om Guds ledning blev tanken om att söka sig till teologiska fakulteten det enda alternativet.

- Jag är intresserad att vara med i arbetet med kvinnornas självförtroende och könsroller eller annat dylikt arbete. Vad menas med att vara kvinna? Vad menas med att vara man? Nämligen i Guds kontext. Sådant andligt arbete skulle intressera mig mycket.

- Sannolikt kommer jag att ta ett till examen efter slutförda studier i teologi. Jag vet inte ännu om det blir på en yrkeshögskola eller universitet. Gud vet det. Jag tror att socialarbete är min plats.

Emmi håller ändå inte på att byta bransch. Hon är övertygad att hon finns just där hon borde vara. Teologiska studier ger bl.a. färdigheter att möta olika slags människor och olika religioner.

Emmi höll en längre paus under den första studievåren.

- Jag fick en känsla av att jag måste hålla en andningspaus. Vad vill jag av livet? Vad är jag intresserad av? Det skulle vara roligt att få långvarig arbetserfarenhet. Jag är övertygad om att det var ett viktigt skede, eftersom arbetslivet visade vägen framåt för min kallelse och vart jag skulle gå. Jag tror inte att samma sak skulle ha hänt på universitetet. Jag är övertygad om att det var fråga om ledning.

- Alla mina kamrater på universitetet var män varav många med någotslags prästkallelse eller bibellärare eller annat som jag inte kunde relatera min kallelse till.

Emmi besökte STI under de två första studieåren. Det fanns läsecirklar som förberedde till tentamen och annan frivillig

verksamhet. Efter grundstudier började studiekamraternas studier skilja sig åt olika håll.

- Då gällde det att bli självständig. Jag uteblev också från STI:s verksamhet under samma tidpunkt utan någon bestämd orsak. Föreläsningar krockade ofta med kaffeandakten och föll därmed bort. För en tid sedan på våren fick jag på nytt en känsla av att jag vill besöka STI igen. Tröskeln att återvända var låg i och med att STI:s nya generalsekreterare Ville Auvinen var bekant från kvällsmässorna som ordnas av STI och några av medlemsorganisationerna.

Dopet och tron har gett Emmi en stark grund att leva som kristen och teolog. Emmi tror att hon blev upptagen i Guds rike genom dopet. Gud är trofast i sitt förbund fast människan skulle vackla i sin tro. Alltid har det inte varit lätt att tro.

- I tonåren började jag tänka att eftersom världen är så ond, kan Gud inte finnas. År 2004 fick jag på Folkmissionens skriftskola en hård undervisning om syn-

den, förstas fanns det med lite nåd också, men det väckte mig att inse att jag är på väg till förtappelsen om jag inte tror på Jesus. Jag upplevde en stark omvändelse då.

- Jag tänker att jag har upptagits i Guds rike genom dopet. Gud har satt på mig ett slags vattenstämpel, så att det handlade inte om att komma till tro utan mitt behov att som döpt, få undervisning i och inse vad dopet innebär. Människan är syndare och behöver Jesus för att kunna bli frälst.

Bibelstället hos Jeremia är just nu viktig för Emmi: ”Jag vet vilka tankar jag har för er, säger HERREN, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er.” (Jer. 29:11–12)

- Emellanåt känns det att min stig inte finns när jag inte ser framåt, det är svårt och skrämmande. Jag får ändå lita på Guds löften, att han ger framtid och hopp, och han hör nog på mig i min nöd.